

Είδος & Κατάσταση Κινδύνου	Εξάπλωση στην Ελλάδα και στις περιοχές εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων	Απειλές λόγω των εξορύξεων
<p>Φυσητήρας (<i>Physeter macrocephalus</i>)</p> <p>Κινδυνεύον είδος (Ελλάδα & Μεσόγειος)</p> <p>Προστατευόμενο είδος</p>	<p>Η Ελληνική Τάφρος (από τα Ιόνια νησιά μέχρι τα νότια της Κρήτης και τη Ρόδο) είναι η σημαντικότερη περιοχή για τους φυσητήρες στην Ελλάδα, αλλά και σε ολόκληρη τη Μεσόγειο. Ο πληθυσμός που απαντάται στα νερά της Ελληνικής Τάφρου περιλαμβάνει περίπου 200 άτομα, ενώ στο σύνολο των ελληνικών θαλασσών ο αριθμός τους δεν υπερβαίνει τα 300.</p> <p>Ο αριθμός αυτός πιθανόν να αποτελεί και το μεγαλύτερο μέρος των φυσητήρων που ζουν σε ολόκληρη την Αν. Μεσόγειο.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Προσωρινή ή μόνιμη απώλεια ακοής, αίσθησης καθοριστικής σημασίας για την εξεύρεση τροφής αλλά και γενικότερα την επιβίωση των κητωδών. • Κάλυψη και διαταραχή των ήχων που εκπέμπουν τα ίδια τα ζώα και είναι απαραίτητοι για τη μεταξύ τους επικοινωνία, την κοινωνική τους συμπεριφορά και συνοχή. • Αύξηση των επιπέδων στρες.
<p>Πτεροφάλαινα (<i>Balaenoptera physalus</i>)</p> <p>Τρωτό είδος (Μεσόγειος)</p>	<p>Είδος με μόνιμη παρουσία στα ελληνικά νερά, κυρίως στις δυτικές ακτές των Ιονίων νήσων.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Διαταραχές της συμπεριφοράς (π.χ. χρόνος κατάδυσης, ικανότητα προσανατολισμού), καθώς τα κητώδη προσπαθούν να αποφύγουν τους ενοχλητικούς ήχους. Οι αντιδράσεις αυτές εκδηλώνονται ακόμη και αρκετά χιλιόμετρα από τη θέση διενέργειας της σεισμικής έρευνας.
<p>Ζιφιός (<i>Ziphius cavirostris</i>)</p> <p>Τρωτό είδος (Μεσόγειος)</p> <p>Προστατευόμενο είδος</p>	<p>Είδος με μόνιμη παρουσία στα ελληνικά νερά. Εντοπίζεται σε βάθη που κυμαίνονται από 500-1.500μ. και σε αποστάσεις 3-23 χλμ. από τις ακτές. Η Ελληνική Τάφρος αποτελεί έναν από τους πέντε σημαντικότερους βιότοπους για το είδος στη Μεσόγειο.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Προσωρινή αποφυγή ή και μόνιμη εκτόπιση από σημαντικά ενδιαίτηματα και μείωση των πληθυσμών, λόγω του θορύβου και της δραστηριότητας στην περιοχή εξόρυξης.
<p>Ζωνοδέλφινο (<i>Stenella coeruleoalba</i>)</p> <p>Τρωτό είδος (Ελλάδα & Μεσόγειος)</p> <p>Προστατευόμενο είδος</p>	<p>Είδος με μόνιμη παρουσία στα ελληνικά νερά, σε βάθη από 200 έως 1.700 μ. και σε απόσταση μεγαλύτερη του 1 και έως 32 χλμ. από ακτές με απότομη κατωφέρεια, κοντά στο τέλος της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Πιθανή μείωση της διαθεσιμότητας της τροφής, ειδικά των ψαριών, αλλά και μειωμένη ικανότητα σύλληψης τροφής. • Πιθανή πρόκληση μαζικών εκβρασμών. Ο ανθρωπογενής θόρυβος απειλεί ιδιαίτερα τους ζιφιούς και στο Ιόνιο έχουν ήδη επανειλημμένα παρατηρηθεί φαινόμενα μαζικού εκβρασμού δεκάδων ατόμων λόγω ηχητικής ρύπανσης από στρατιωτικές ασκήσεις με χρήση σόναρ.
<p>Σταχτοδέλφινο (<i>Grampus griseus</i>)</p> <p>Τρωτό είδος (Ελλάδα)</p> <p>Ανεπαρκώς γνωστό (Μεσόγειος)</p> <p>Προστατευόμενο είδος</p>	<p>Είδος με μόνιμη παρουσία στα ελληνικά νερά. Το συναντάμε σε βάθη από 200 έως 1.700μ. και σε απόσταση μεγαλύτερη του 1 έως 32 χλμ. από ακτές με απότομη κατωφέρεια, κοντά στο τέλος της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Παρενόχληση και αύξηση του κινδύνου τραυματισμού και θανάτωσης λόγω συγκρούσεων με τα σκάφη έρευνας και υποστήριξης, την κυκλοφορία και τις

<p>Ρινοδέλφινο (<i>Tursiops truncatus</i>)</p> <p>Τρωτό είδος (Ελλάδα και Μεσόγειος)</p> <p>Προστατευόμενο είδος</p>	<p>Είδος με μόνιμη παρουσία στα ελληνικά νερά. Το ρινοδέλφινο εντοπίζεται σε παράκτιες περιοχές με βάθη έως 250μ. και σε απόσταση έως 6 χλμ. από την ακτή. Το γεγονός ότι ζει κοντά στην ακτή συνεπάγεται ότι δε χρειάζεται να καταδυεται πολύ βαθιά για την τροφή του, αν και εύκολα καταδυεται στα 100 μ., με μέγιστο καταγεγραμμένο βάθος τα 600 μ.</p>	<p>διαδικασίες φόρτωσης των τάνκερ και γενικά την κυκλοφορία πέριξ της πλατφόρμας.</p> <ul style="list-style-type: none"> Εξασθένηση του ανοσοποιητικού συστήματος των ζώων λόγω μακροχρόνιας όχλησης και χρόνιου στρες, με επακόλουθη ευαισθησία σε ασθένειες. <p><u>Ειδική σημείωση:</u> Αν και ένα ατύχημα και μια πιθανή πετρελαιοκηλίδα θα επηρεάσει συνολικά το θαλάσσιο οικοσύστημα, αυτό θα είναι εντονότερο για τις φώκιες που εξαρτώνται άμεσα από την καλή ποιότητα των ακτών.</p> <p>-----</p>
<p>Κοινό δελφίνι (<i>Delphinus delphis</i>)</p> <p>Κινδυνεύον είδος (Ελλάδα και Μεσόγειος)</p> <p>Προστατευόμενο είδος</p>	<p>Είδος με μόνιμη παρουσία στα ελληνικά νερά. Αν και διεθνώς το είδος δεν κινδυνεύει, η κατάσταση είναι διαφορετική στη Μεσόγειο καθώς οι πληθυσμοί των κοινών δελφινιών εδώ παρουσίασαν δραματική πτώση κατά την περίοδο 1995 - 2007.</p>	
<p>Στενόρυγχο δελφίνι (<i>Steno bredanensis</i>)</p> <p>Είδος Χαμηλού Κινδύνου</p>	<p>Είδος με μόνιμη παρουσία στις ελληνικές θάλασσες.</p>	
<p>Μεσογειακή φώκια (<i>Monachus monachus</i>)</p> <p>Κινδυνεύον είδος</p> <p>Προστατευόμενο είδος</p>	<p>Η Ελλάδα αποτελεί τη σημαντικότερη χώρα στη Μεσόγειο για το είδος αφού φιλοξενεί περίπου το 50% του παγκόσμιου πληθυσμού. Στο Ιόνιο, οι θαλασσινές σπηλιές των δυτικών ακτών της Ζακύνθου, της Λευκάδας και της Κεφαλονιάς είναι σημαντικά ενδιαιτήματα αναπαραγωγής. Ο πληθυσμός της Μεσογειακής φώκιας στη Ζάκυνθο είναι ο μεγαλύτερος γνωστός στο Ιόνιο. Σε επίπεδο Μεσογείου, η προστασία της μεσογειακής φώκιας και των ενδιαιτημάτων της στο δυτικό Ιόνιο συνιστούν προτεραιότητα</p>	

<p>Χελώνα καρέτα (<i>Caretta caretta</i>)</p> <p>Κινδυνεύον είδος (Ελλάδα) Είδος χαμηλού κινδύνου (Μεσόγειος)</p> <p>Προστατευόμενο είδος</p>	<p>Το μοναδικό είδος θαλάσσιας χελώνας που ωτοκεί στις ελληνικές ακτές. Η Ελλάδα φιλοξενεί τουλάχιστον το 40% των φωλιών της Μεσογείου. Το 70 - 80% της ωτοκίας της θαλάσσιας χελώνας στην Ελλάδα εντοπίζεται στη Ζάκυνθο και στην Κυπαρισσία. Άλλες περιοχές με σημαντικό αριθμό φωλιών είναι επίσης η Κρήτη, τα άλλα νησιά του Ιονίου, οι ακτές της Ηλείου και η νότια Πελοπόννησος. Πέρα από την ωτοκία, τόσο τα νεογέννητα χελωνάκια, όσο και τα ενήλικα άτομα έχουν βρεθεί να κινούνται ευρέως στο Ιόνιο πέλαγος φτάνοντας ως την Αδριατική, τη Λιβύη ή την ΝΑ Τουρκία.</p> <p>Η καρέτα χαρακτηρίζεται ως είδος χαμηλού κινδύνου στη Μεσόγειο καθώς έχουν αποδώσει τα συστηματικά μέτρα προστασίας των τελευταίων δεκαετιών. Ωστόσο, στην Ελλάδα, το είδος αξιολογείται ως κινδυνεύον, είναι άλλωστε η μόνη χώρα όπου οι τάσεις είναι πτωτικές και όχι αυξητικές. Σε κάθε περίπτωση είναι απολύτως εξαρτημένο από τα μέτρα διαχείρισης.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Πιθανότητα μόνιμης ή προσωρινής απώλειας ακοής • Διαταραχές της συμπεριφοράς (πχ αλλαγή στους ρυθμούς κατάδυσης και ανάδυσης, απώλεια προσανατολισμού) • Αλλαγή των μεταναστευτικών διαδρομών και γενικά δυσκολία επιλογής εναλλακτικών ενδιαιτημάτων. Ιδιαίτερα ευαίσθητα φαίνεται ότι είναι τα νεαρά άτομα. • Αλλαγές στον μεταβολισμό. • Ψυχολογικό στρες. • Ενόχληση από τον θόρυβο και τα φώτα της καθημερινής λειτουργίας μιας πλατφόρμας. • Αυξημένος κίνδυνος τραυματισμού λόγω αυξημένης ναυτικής κυκλοφορίας. • Καταστροφή των παραλιών ωτοκίας και εντέλει του πληθυσμού σε περίπτωση πετρελαιοκηλίδας (επιπλέον των συνολικών επιπτώσεων στο θαλάσσιο οικοσύστημα).
--	--	---